

על ה'. הרי למטה ולמעלה. ועל זה נדבק כמו [במה] שראוי לו.

מחלקת שהתמנה כמו שלמעלה, ועולה ולא יורדת, ומתקמת בדרך ישר - זו מחלקת של שמאי והלל. והקדוש ברוך הוא הפריד ביניהם והספיק להם, וזו היתה מחלקת לשם שמים. ושמים הפרידו מחלקת, ועל זה התקנים. וזה היה כמו שמעשה בראשית. וקרח במעשה בראשית הכחיש את כל, ומחלקת של שמים היתה. ורצה להכחיש דברי תורה. ודאי היה בהתדבקות הגיהנם, ועל זה נדבק בו.

וסוד זה בספרו של אדם. כשחשף מתעורר, מתעורר בכחו וברא בו גיהנם ונדבק אתו באותה מחלקת. פיון ששוכף הרגז והפח, מתעוררת מחלקת בגון אחר, מחלקת של אהבה. ושתי מחלוקות היו, אחת ראשית ואחת סיום. וזוהי דרך הצדיקים - ראשית שלהם בקשי, וסוף שלהם במנוחה. קרח היה ראשית המחלקת כפי רגז וכח ונדבק בגיהנם. שמאי הסוף של המחלקת. כשרגז שכף, צריך לעורר מחלקת של אהבה ולהספמה על ידי השמים.

וזה סוד יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל. זו מחלקת ראשונה, התעוררות של רגז וכח רצה להפריד, והתעורר גיהנם עד שרגז והפח הצטננו. ואז ויעש אלהים את הרקיע וגו', התעוררה מחלקת של אהבה וחביבות וקיום העולם, ובסוד זה המחלקת של שמאי והלל, שתורה שבעל פה נכנסה באהבה לתורה שבכתב והיו בקיום שלם.

ובתפא. דכתיב, (במדבר כו) בהצותם על יי, הא תפא ועילא. ועל דא אתדבק כמה (במה) דאתחזי ליה.

מחלוקת דאתמקן כגוונא דלעילא וסליק ולא נחית ואתקיים בארץ מישר, דא מחלוקת דשמאי והלל. וקדשא בריך הוא אפריש בינייהו ואספיק לון. ודא הוה מחלוקת לשם שמים. ושמים אפריש מחלוקת. ועל דא אתקיים. ודא הוה כגוונא דעובדא דבראשית. וקרח בעובדא דבראשית אפחיש בכלא. ופלוגתא דשמים הוה. ובעא לאפחשא מלי דאורייתא. ודאי באתדבקותא דגיהנם הוה. ועל דא אתדבק בהדיה.

ורזא דא בספרא דאדם. חשף פד אתער אתער בתוקפיה וברא ביה גיהנם ואתדבק בהדיה בהווא מחלוקת. פיון דשכיף רוגזא ותוקפא, אתער מחלוקת כגוונא אחרא, מחלוקת דרחימו. ותרין מחלוקת הוו. חד שירותא וחד סיומא. ודא איהו ארחיון דצדיקיא שירותא דלהון בקשיו וסופא דלהון בנייחא. קרח הוה שירותא דמחלוקת כפום רוגזא ותוקפא ואתדבק בגיהנם. שמאי סופא דמחלוקת פד רוגזא בנייחא אצטריך לאתער מחלוקת דרחימו ולאספמא על ידא דשמים.

ורזא דא יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל, דא מחלוקת קדמאה אתערו דרוגזא ותוקפא בעא לאפרישא ואתער גיהנם עד דרוגזא ותוקפא אצטנן. וכדין ויעש אלהים את הרקיע וגו' אתער מחלוקת דרחימו וחביבו וקיומא דעלמא. וברזא דא מחלוקת שמאי והלל. דתורה שבעל פה עאלת ברחימו גפי תורה שבכתב והווי בקיומא שלים.

הַבְּדִלָּה אִיהוּ וְדָאֵי בְּשִׁמְאָלָא. כְּתִיב הַכָּא
הַבְּדִלָּה, וְיִהְיֶה מְבַדִּיל וְכְתִיב וַיִּבְדֵּל,
וְכְתִיב וַיִּבְדֵּל, וְכְתִיב שֵׁם (שם טו)
הַמְעֵט מִכֶּם כִּי הַבְּדִיל וְגו',
וְכְתִיב (דברים ו) בָּעֵת הַהִיא הַבְּדִיל
ה' אֶת שְׁבֻט הַלְוִי. שֶׁהָרִי וְדָאֵי
אֵין הַבְּדִלָּה אֶלָּא בְּשָׁנֵי בְּמִקּוּם
שִׁמְאָל. וְאִם תֹּאמַר הַבְּדִלָּה הִיא
בְּשָׁנֵי וְדָאֵי, לְמַה הַבְּדִלָּה בְּלוֹי
שֶׁהוּא שְׁלִישִׁי? הַבְּדִלָּה צָרִיף
בְּשִׁמְעוֹן שֶׁהוּא שְׁנַי! אֶלָּא, אָף
עַל גַּב שְׁלוֹי הוּא שְׁלִישִׁי, לְדַעַת
יַעֲקֹב שֶׁנִּי הָיָה שְׁנַי, וְלַעֲוֹלָם בְּשָׁנֵי
הָיָה, וְהַכֵּל בְּדָרְךָ יֵשֶׁר בְּדָרְךָ שֶׁלֹּם
כְּרִאוּי.

הַבְּדִלָּה בְּמוֹצָאֵי שֶׁבֶת בֵּין
אוֹתָם שְׁשׁוּלְטִים בִּימֵי הַחֹל
לְשֶׁבֶת. וְכִשְׁיֹצֵאת הַשֶּׁבֶת, עוֹלָה
מִגִּיהֵנָם צַד אֶחָד מֵעֵין הַרְעָה וּפ"א
מִשְׁחֵית מִמֶּנָּה רַע) שְׁרוּצָה לְשֶׁלֹּט
בְּשֶׁעָה שִׁיִּשְׂרָאֵל אוֹמְרִים (תהלים ז)
וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ, וְיֹצֵא
מֵאוֹתָהּ דְרָגָה שְׁנִקְרָאת שִׁמְאָל
[שְׁאוּלָה], וְרוּצָה לְהַתְּעַרֵב בְּזֶרַע שֶׁל
יִשְׂרָאֵל וְלִשְׁלֹט עַל יִשְׂרָאֵל.

וְיִשְׂרָאֵל עוֹשִׂים מַעֲשֵׂה בְּהַדָּס
וְיִזֵּן וְאוֹמְרִים הַבְּדִלָּה, וְנִפְרָד
מֵהֶם, וּמָךְ אוֹתוֹ צַד וְנִכְנָס
לְמִקּוּמוֹ בְּשְׁאוּל, בְּמִקּוּם שְׁקָרָח
וְעֵדְתוֹ שֵׁם, שְׁכָתוּב (במדבר ט)
וַיִּרְדּוּ הֵם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים
שְׁאוּלָה. וְהֵם לֹא יוֹרְדִים לְשֵׁם עַד
שְׁעוֹשִׂים יִשְׂרָאֵל הַבְּדִלָּה מֵהֶם,
שְׁכָתוּב (שם) הַבְּדִלוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה
וְגו'.

וְלַעֲוֹלָם הַבְּדִלָּה בְּשָׁנֵי דָאִיהוּ שִׁמְאָלָא
שֶׁהוּא שִׁמְאָל בְּרֵאשִׁית וְרִגְזוּ
שְׁמַעְעוֹר הַשִּׁמְאָל בְּמַחְלָקָת,
עֲדִין שְׁלֹא שׁוֹכֵף בְּמִנוּחָה, וְנִכְרָא
בּו גִיהֵנָם. אַז נִכְרָאוּ כָּל אוֹתָם
מִלְּאָכִים שְׁמִקְטָרִגִים לְרַבּוֹנָם
לְמַעַלָּה, וְאֶכְלָה אוֹתָם הָאֵשׁ
וְנִשְׂרָפוּ, וְכֵן כָּל שְׂאָר אֲנֹן
שְׁמַתְבְּטָלִים, וְאֵין לָהֶם קִיּוּם

הַבְּדִלָּה אִיהוּ וְדָאֵי בְּשִׁמְאָלָא. כְּתִיב הַכָּא
הַבְּדִלָּה, וְיִהְיֶה מְבַדִּיל וְכְתִיב וַיִּבְדֵּל,
וְכְתִיב הָתָם (במדבר טו) הַמְעֵט מִכֶּם כִּי הַבְּדִיל
וְגו', וְכְתִיב (דברים ו) בָּעֵת הַהִיא הַבְּדִיל יְי אֶת
שְׁבֻט הַלְוִי. דָּהָא וְדָאֵי לִית הַבְּדִלָּה אֶלָּא בְּשָׁנֵי
בְּאַתְר שִׁמְאָלָא. וְאִי תִימָא הַבְּדִלָּה בְּשָׁנֵי אִיהוּ
וְדָאֵי אֲמָאֵי הַבְּדִלָּה בְּלוֹי דָאִיהוּ תְּלִיתָאָה.
הַבְּדִלָּה בְּשִׁמְעוֹן אֲצִטְרִיף דָאִיהוּ שְׁנַי. אֶלָּא,
אָף עַל גַּב דְּלוֹי אִיהוּ תְּלִיתָאָה. לְדַעַתָּא
דִּיעֲקֹב שְׁנַי הָוָה. וְלַעֲוֹלָם בְּשָׁנֵי הָוָה, וְכִלָּא
בְּאַרְח מִיִּשְׂרָאֵל בְּאַרְח שְׁלִים כְּדָקָא יְאוּת.

הַבְּדִלָּה בְּמוֹצָאֵי שֶׁבֶת בֵּין אֲנֹן דְּשְׁלִיטִין
בְּיוֹמֵי חוֹל לְשֶׁבֶת. וְכַד נִפִּיק שֶׁבֶת
סְלָקָא מִגִּיהֵנָם חַד סְטָרָא מְעִינָא בִישָׂא (ס"א
טְסִירָא מִמֶּנָּה בִישָׂא) דְּבַעָא לְשֶׁלְטָאָה בְּשֶׁעַתָּא
דְּאַמְרִין יִשְׂרָאֵל (תהלים ז) וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה
עֲלֵינוּ וְנִפִּיק מֵהָהוּא דְרָגָא דְאַקְרִי שִׁמְאָלָא (נ"א
שְׁאוּלָה) וְבַעֲי לְאַתְעַרְבָא בְּזֶרַע דִּישְׂרָאֵל
וְלִשְׁלְטָאָה עֲלֵיהוּ יִשְׂרָאֵל.

וְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֵי עוֹבְדָא בְּהַדָּס וּבִיזִין וְאַמְרִי
הַבְּדִלָּה, וְאַתְפָּרַשׁ מִנִּיְהוּ, וּמְאִיף
הֵהוּא סְטָרָא וְעָאֵל לְדוּכְתִיָּה בְּשְׁאוּל אֶתְר
דְּקָרָח וְסִיעֲתִיָּה תִמָּן דְּכְתִיב, (במדבר ט) וַיִּרְדּוּ הֵם
וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים שְׁאוּלָה. וְאַנּוֹן לָא נִחְתִּי
תִמָּן עַד דְּעֲבָדֵי יִשְׂרָאֵל הַבְּדִלָּה מִנְהוֹן דְּכְתִיב,
(במדבר ט) הַבְּדִלוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה וְגו'.

וְלַעֲוֹלָם הַבְּדִלָּה בְּשָׁנֵי דָאִיהוּ שִׁמְאָלָא
בְּשִׁירוּתָא וְתוֹקְפָא וְרוּגְזָא דְאַתְעַר
שִׁמְאָלָא בְּמַחְלָקָת עַד לָא שְׁכִיף בְּנִיחָא
וְאַתְפָּרַי בִּיה גִּיהֵנָם. כְּדִין אֶתְפָּרִיאוּ כָּל אֲנֹן
מִלְּאָכִים דְּקְטָרְגִי לְמֵאֲרִיהוֹן לְעִילָא וְאַכִּיל
לוֹן נוֹרָא וְאַתּוֹקְדוּ. וְכֵן כָּל שְׂאָר אֲנֹן
דְּמַתְבְּטָלִי וְלִית לוֹן קִיּוּמָא וְאַתְאַכְלוּ בְּנוֹרָא.